

BOHÆMIA PIA II.

ANEB SÆCULUM OBSCURUM

SLOVEM PROVÁZÍ
ONDŘEJ BENEŠ ✕
BEATA & JIŘÍ ALTIOR

ÚT 1. ZÁŘÍ 2020
OD 17³⁰ HODIN

POŘÁDÁ
INSTITUT RENESANCE KULTURNÍHO DĚDICTVÍ
ŘKF U KOSTELA SV. CYRILA A METODĚJE
& ZA FINANČNÍ PODPORY MČ PRAHA 6

Městská
část
Praha

6

FarnostNebusice.cz
& HoraFugit.cz

SOUBOR VIA MELODICA
BEATA ALTIOR HOUSLE | ZPĚV
MILOSLAV ŠTUDENT
ARCILOUTNA

PROGRAM

- ✕ PÍSNĚ K PATRONŮM
- ✕ DUCHOVNÍ HUDBA
- ✕ HUDEBNÍ IMPROVIZACE
- ✕ SPOLEČNÝ ZPĚV
- ✕ PRŮVODNÍ SLOVO NA TÉMA
ZROZENÍ DUCHOVNÍ IDENTITY
ČESKÝCH ZEMÍ ANEB
O DRAMATICKÉ DOBĚ ŽIVOTA
SVATÝCH LUDMILY, VÁCLAVA,
VOJTĚCHA A RADIMA

SOUBOR CORDE ET ANIMO
ELIŠKA KONDROVÁ SOPRÁN
LENKA ŠIMAROVÁ ALT
ARNE SPRINGORUM TENOR
PAVEL VODÁČEK BAS

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO V TRNÍČKU ➔ K VRŠÍČKU / PRAHA 6

DRUHÁ O SVATÉ LUDMILE

A. Michna z Otradovic: Svatoroční muzika (1661)

1. Svatá Lid-mi-la vdo - va / dce-ra Sla-vi-bo-ro - va / li - dumi-lá i
ři - ši ne - bes - ké / Kněž - nou by - la ně - kdy ze - mě Čes - ké.

2. Hned jak Krista poznala / a křest svatý přijala /
zlost pohanskou s mužem potupila / ctnost křesťanskou sobě oblíbila.
3. Zvlášť po smrti manžela / pohanům se opřela /
rozšířila katolickou víru / popudila na se Drahomíru.
4. Neb vidouc ta zlostnice / své modlařské zbožnice /
prázdné býti / víru svatou kvěsti / Krista ctíti / nemohla to sněsti.
5. Pročež na odpor byla / svatou víru hyzdila /
bezbožností pohanské hájila / s ukrutností křesťany hubila.
6. Posledně dvoum lotříkům / ďáblovým služebníkům /
k své švegruši poručila jíti / svatou duši z těla vypuditi.
7. Dal Bůh Lidmile znáti / smrt její nastávati /
což poznavši hned se hotovila / a svou duši Bohu poručila.
8. Po svátostném pokání / modlitbách, přijímání /
oběd drahý dala přistrojiti / a své vrahy za stůl posaditi.
9. Sama k stolu sloužila / přátelsky k nim mluvila /
pak čeládce povinný plat dala / mluvíc sladce s nimi se žehnala.
10. Když potom v své komoře / modlila se v pokoře /
kati v noci na ní přikvapili / velkou mocí dvěře vyrazili.
11. Její vlastní zavítí / bylo nástroj k zabití /
neb tím svaté hrdlo zavázali / své proklaté zlostí vykonali.
12. Tak ta svatá Lidmila / naše patronka milá /
z této zemské strastí vykročila / do nebeské vlasti překročila.

O SVATÉM VÁCLAVU

V. K. Holan Rovenský: Capella regia musicalis (1693)

1. Sva-tý Vá - cla-ve Patro - ne náš / jenž v věč-né slávě přebý - váš /
Před Bohem svým se ve-li - cestkvíš / a vše - cky naše bí-dy víš.

K to-bě my vši-ckni vo - lá - me / a po-mo - ci tvé žá-dá - me.

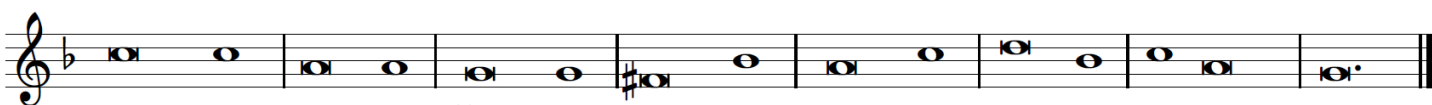
2. O ty Dědiči České Země / vzpomeň vzpomeň na své plémě /
V těžkých bídách postaveni jsme / z všech stran soužení náramně /
Zažeň naše Nepřáteli / kteřížby nám škodit chtěli.
3. Uprosiž nám Svatý Václave / ó upros povětrí zdravé /
A ostříhej tvůj lid poddaný / zbav zbav od morové rány /
Oroděj za svou milou vlast / odvráť od ní všelikou strast.
4. Neb Čechové máme doufání / v tvém svatém orodování /
Že od Moru / Hladu a Boje / budem všichni zachováni /
Kterýs prve chránil svůj lid / v této strásti chraň v radosti.

SVATÝ VOJTĚCH SYN SLAVNÍKŮV

J. J. Božan: Slavíček rájský (1719)

1. Sva-tý Voj - těch Syn Slav-ní - kův / je - den z Bo - žích Mu - čedl-ní - kův / po-

šel z Ná - ro - du Čes - ké - ho / od Hra - bě - te Li - bi-cké - ho.

2. Jeho Mátě Střezyslava / skrze něhož Boží Sláva /
v této Zemi se množila / Víra Křesťanská splodila.
3. Ten vyšel z Čech z Končin našich / a byl deset let ve Vlaších /
na Studium na Učení / ctného Sedmera umění
4. Vrátil se do své Vlasti zas / měv dvoje svěcení v ten čas /
přijel milou Prahu uzřel / když jim první Biskup umřel.
5. Otec Dětmár ctný poctivý / pro nějž byl Lid žalostivý /
toužíc po Pastýři Ovce / plakali ho jako Otce.

6. Vojtěch také spolu s nimi / truchliv byl s zarmoucenými /
Oběti za jeho Duši / činil jakž náleží sluší.
7. Almužny hojně rozdával / mnohé slzy zaň vyléval /
kořil se před Pánem Bohem /více nežli jiní mnohém.
8. Spatřivše ho nábožného / vnuknutím Ducha Svatého /
hned ho Lidé polapili / a před Kníže postavili.
9. Ač jim tuze odporoval / tomu se velmi zbraňoval /
však ho předce bezděčili / a takto k němu mluvili.
10. O náš milý věrný Čechu / chtěj ty neb nechtěj Vojtěchu /
naším Biskupem být musíš / a Boží vůle nezrušíš.
11. Neb se při tobě vidí ctnost / i také tvá Urozenost /
a tvoji dobří skutkové / i všickni mravní činové.
12. Vejborně se srovnávají / dobrou naději dávají /
žes hoden toho Svatého / důstojenství Biskupského.
13. Ty jsi jistě Vojtěše nám / výborně všecken dobře znám /
a ty nám okážeš cestu / jenž vede k věčnému Městu.
14. A my za tebou půjdeme / tě následovat budeme /
Ovce věrného Pastýře / v každém ctném skutku zvláště v víře.
15. Budem tvůj rozkaz plniti / a všecko rádi činiti /
co nám náleží k Spasení / vedlé Ježíšova Čtení.
16. Hle Kněží i lidé jiní / tuto shromáždění nyní /
tě za Biskupa volíme / neodporuj nám prosíme.
17. Vojtěch zpaklav velice / utřev slzy svého Líce /
počal se jim vymlouvati /za propuštění žádati.
18. Pravě se být nehodného / toho ouřadu Svatého /
že k tomu nemůž svoliti / lečby nemoh skutkem býti.
19. Ale Lidé nic nedbali / velikým hlasem volali /
Vojtěch Biskup, Vojtěch Biskup / bude skrz něj k Bohu přístup.
20. I nemohá odepřítí / musil jim k tomu svoliti /
bezděčně Biskupem býti / Lid Svaté Víře učiti.
21. Hned ho k Císaři poslali / za potvrzení žádali /
tak že skrz rozkaz Císařský / posvěcen jest Biskup Český.
22. Z Města Verony vyjeli / a do Čech šťastně přijeli /
a potom z bílé Hory / Biskup dokázal pokory.

23. Šel pěšky obuv z nohy sňal / a upřímným Srdcem se bral / nábožně s Pláčem k ouřadu / sobě k svěřenému Stádu.
24. Vždy se klad za nehodného / toho Biskupství Svatého / by měl nad jiné předčiti / sebe hodnější řídit.
25. Snížen jsa Duchu i Těla / i přišel tak do Kostela / Slavného Hradu Pražského / milého Víta Svatého.
26. Před nimž Kněží také Žáci / jiní Lidé všelijací / šli a vesele zpívali / Pánu Bohu děkovali.
27. A potom nejvyšší Kněží / a ti kterýmž to náleží / poctivost mu učinili / na Stolici posadili:
28. Biskupské sevší slavnosti / Pánu Bohu k poctivosti / Českému Lidu k radosti / a pohanům k nelibosti.
29. A Boleslav milostivý / Kníže České Dobrotivý / hojně to Biskupovi nadal / čest Boží množiti žádal.
30. A Svatý pak Vojtěch milý / ten Lid Český rozpustilý / těch časů pracně spravoval / až sobě s ním postýskoval.
31. Neb na větším díle byli / ještě mnozí spohanilí / Kouzla věšteb se přidrželi / a pokřtíti nechtěli.
32. Nemoha jich obrátiti / Slovem Božím napraviti / odšel od nich šel do Říma / na Pouť nohama bosýma.
33. Klatbu vyžádal na ten Lid / aby pocítil těžkých bíd / pro neposušnou zůřivost / a k ďábelským modlám chtivost.
34. Tak aby jsouc potupeni / od Pána Boha souženi / aspoň sobě vymyslili / a jemu se pokořili.
35. A sám se do Kláštera dal / Život kající na se vzal / ustavičně Bohu sloužil / po Nebeské vlasti toužil.
36. A byl jakožto nejmenší / na sebe práci největší / přijal tam mezi Bratřími / jsa neznámý mezi nimi.
37. V tom čase jakž on odešel / déšť v České zemi nepršel / tráva dříví schnout počalo / Lidem se velmi stejskalo.
38. Neb z toho i hlad byl v Zemi / a Pán Bůh mstil nade všemi / tak že Lidé poznali / ku Pánu Bohu volali.
39. Ano i v nočním vidění / a při Knížetcím modlení / bylo od Boha zjeveno / v jistotě to oznámeno:

40. Že déšť pršeti nebude / těch zlých věcí neubude /
až Biskupa míti budou / teprv že Klatby pozbudou.
41. I poslali hned do Říma / s prosbami poníženými /
že jsou ho zas vyžádali / a do Čech s sebou pojali.
42. Když se do Čech navrátili / Poslové se zastavili /
s ním prv na zelené hoře / chválíc Boha v pokoře.
43. Biskup na té Hoře stoje / pozdvih k Nebi Ruce svoje /
a dal Zemi Požehnání / i hned Bůh vylil déšť na ni.
44. Skropil hojně sprahlou Zemi / byl hlas puštěn mezi všemi /
že jest milý Bůh ukrocen / a Biskup jim zas navrácen.
45. A že z požehnání jeho / dočkali Déště hojného /
aby každé dřevo Tělo / z jeho příští radost mělo.
46. Když pak do Kostela přijel / Kníže proti němu vyšel /
s poklonou Ruku políbil / poslušenství s Lidem slíbil.
47. A tu Biskup oznámil jim / že mohou na Hradě Pražským /
Čest v Chrámě Bohu vzdávati / Slovanský Krleš zpívati:
48. Že jim na to Pánu Bohu / obdržel skrz prosbu mnohou /
i na Otci nejsvětějším / Biskupu Římském nejvyšším.
49. Potom Muž Boha bojící / péči o všechny mající /
Místa Svatá navštěvoval / Slovem Božím přísluhoval.
50. Pouti časté vykonával / přes celé noci nespával /
vzýval Boha Otce s Nebe / modlil se za Lid za sebe.
51. A chodíval tam rád pěšky / kde Dědic, a Kníže Český /
Svatý Václav zamordován / a kde byl ten čas pochován:
52. Stalo se když tam putoval / a domu zas navracoval /
po břehu Řeky Labe šel / až pak do jedné Vsi přišel.
53. Jenž slove Neratovice / tu prosil za to velice /
přejíti Řeky nemoha / aby ho pro Pána Boha:
54. Na druhou stranu převezli / což učinivše Lidé zlí /
hned záplaty požádali / a naňho se ptřásali.
55. On pravil Synové milí / Peněz nemám v tuto chvíli /
to vám za práci chci dáti / a Slovo Boží kázati.
56. Na to se neobrátili / a nic toho nevážili /
hned ho na zem porazili / sami sobě zaplatili.

57. Střevíce s noh jeho szuli / provedli nad nim svou vůli /
o požehnání nestáli / s zlořečením se potkali.
58. Tak že podlé Klatby jeho / z Rodu jich pozůstalého /
ti Plavci neb Přívozníci / jsou vždy velicí nuzníci.
59. Chléba dostatek nemají / každý Rok se s ním žebrají /
tak hle Pán Bůh pokutuje / kdož jeho věrné sužuje.
60. Svatý Vojtěch potom dále / Pánu Bohu ke Cti chvále /
posvětil mnohých na Kněžství / a chtě míti řád v Křesťanství:
61. To zřízení ustanovil / Čechům dobrý řád obnovil /
napomínal k ostříhání / Svatých Božích Příkázání.
62. Aby je zachovávali / Trhů žádných nemívali /
v Svátek zvlášť v Svatou Neděli / též aby na to pomněli:
63. Řádně aby vstupovali / v stav Manželský jej držali /
pravým způsobem Křesťanským / a ne hanebným Pohanským.
64. A při tom Těla Křesťanská / aby ne jako hovadská /
v Lesích v Polích pohřbovali / Hroby při Chrámu dělali.
65. Ake na místech posvátných / poctivých i také Svatých /
aby je pochovávali / dobrý řád zachovávali.
66. Starší to splnit slíbili / Lidé obecní chybili /
Ohně na hrobích pálili / tak svého Správce trápili:
67. Že opět od nich odešel / žalovati do Říma šel /
nemoha míti prospěchu / v své Vlasti u mnohých Čechů.
68. Svatá místa navštěvoval / do Říma se navracoval /
do Kláštera se zase dal / na modlitbách dnem nocí stál.
69. Pak se opět zas navrátil / nerádbý svých Ovec stratil /
jsa také přirozený Čech / byl O tcem milovníkem všech.
70. Šlo s ním osm Mužů spolu / opustivše svou Řeholu /
Vojtěcha následovali / Svatí za Svatým se brali.
71. Kde koli Kostel uzřeli / pomínouti ho nechtěli /
při každém se zastavili / a Pána Boha chválili.
72. Když se zas do Čech dostali / po tvrdé cestě ustali /
na jednom Poli při lese / zesnuli položivše se.
73. Pastýř ze Vsi stádo hnal / uzřev je že spí k nim se bral /
Troubu Vojtěchovi k hlavě / přičinil mu k Uchu právě.

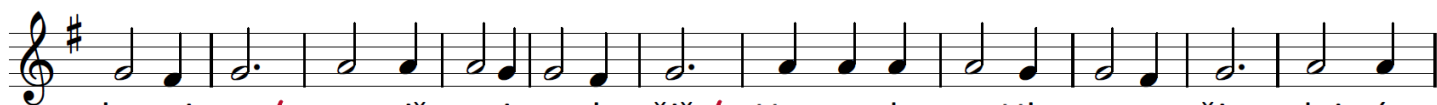
74. A zatroubil v ní hlasitě / on se lek i styčil hbitě /
řka: dejž Bůj aby ohlech ted' / což se pak i tak stalo hned.
75. A do dnes Pastýři jiní / kteří to k potupě činí /
chtějí tomu že ohlechnou / jetli že v tom neposlchenou.
76. Bral se pak opět do Prahy / zdaliby již zlé povahy /
mezi Čechy po přestali / ale poznal prospěch malý.
77. Potom s povolením taky / odešel mezi Poláky /
Kázal v Polště Slovo Boží / že jsou uvěřili mnozí.
78. Po Městečkách také po Vsech / chodil a napomínal všech /
aby v Krista uvěřili / v jeho se Jménu pokřtili.
79. V krátkém času z těch Pohanů / nadělal dobrých Křesťanů /
potom se do Prus obrátil / tam pro Krista Život ztratil.
80. Neb když přišel k jedné Řece / chtě dále bráti předce /
od přívozu co dát neměl / byl bit až skoro oněměl.
81. Jeden mu v hlavu Veslem dal / až padl na zem a pak, když vstal /
i řek to jest první rana / pro mého Ježíše Pána.
82. Potom když Mši Svatou sloužil / a s Modlitbami prodloužil /
Pohané se obořili / u Oltáře ho zabili.
83. Oštípy ho velmi zbodli / a sedmkrát ho probodli /
a potom mu Hlavu stáli / Duši do Nebe poslali.
84. Tělo poctivě pohřbeno / v Gnízdňě Městě položeno /
odkud jesti vyzdviženo / a do Prahy přeneseno:
85. S mnohou slávou poctivostí / Lidu Českého s radostí /
od Knížete Břetislava / jenž byl věrných Čechů sláva.
86. A do dnes na Hradě leží / každý zbožný tomu věří /
že on naším Dědicem jest / na s Bohem v Nebi věčnou čest.
87. Protož Kriste jak Vojtěcha / i nás Čechů buď útěcha /
dej nám k sobě míti přístup / jako měl náš milý Biskup.
88. Osvět nás světlem pravdy tvé / a zažeň od nás bludy zlé /
ať tě věrně velebíme / pak tvou milost obdržíme.
89. Dej zde pracovat s prospěchem / a potom s Svatým Vojtěchem /
v Nebesích se radovati / věčně s tebou přebývati. Amen.

PÍSEŇ S. VOJTĚCHA MUČEDLNÍKA

V. K. Holan Rovenský: Capella regia musicalis (1693)

1. Hos-po-dy-ne po - miľuj ny / Je-zuKry-ste po - miľuj ny / Tys Spá - sa vše-

ho mi - ra / spa-siž ny i u-sly - šiš / Hos-po-dy - ne Hla - sy na - šie: daj nám

všiem Hos - po-dy - ne / žiž-žua mir v na - ši Ze - mi / Kr - leš / Kr - leš / Kr - leš.

2. Hospodine ulituj nás / Jezu Kriste ulituj nás /
Spasitels všeho Světa / spasiž nás i uslyšíš /
Hospodine hlasy naše / dej nám všem Hospodine /
hojnost, pokoj v naší Zemi / Kyrye eleyson.

3. O Domine miserere / JESU Christe miserere:
Salus es totius mundi: / salva nos & percipe /
ó Domine voces nostras: / da cucnctis o Domine /
panem, pacem nostrae terrae / Kyrie eleison.

PROGRAM

1. ❶ Jiří Altior: *Sæculum obscurum*: Lidmila & Václav
2. Felix Kadlinský: Zdoroslavíček (1661) „Hned jak se den z temnosti ven“
3. Vyšebrodský rukopis (14.stol.): De Spiritu sancto
4. Společné zpívání: Druhá o svaté Ludmile
5. ❷ Jiří Altior: *Sæculum obscurum*: Adalbert Magdeburský & Olga
6. Franusův kancionál (1505): Venceslao duci claro
7. Solo pro arciloutnu
8. Společné zpívání: O svatém Václavu
9. ❸ Jiří Altior: *Sæculum obscurum*: Agáta & Emma
10. V. K. Holan Rovenský: Capella regia musicalis (1693): „Má duše se nespouštěj“
11. Gottfried Finger (1655/6-1730): Passacaglia
12. Společné zpívání: Svatý Vojtěch Syn Slavníkův
13. ❹ Jiří Altior: *Sæculum obscurum*: Temné století
14. Alessandro Grandi (1586-1630): Cantabo Domino
15. Společné zpívání: Píseň S. Vojtěcha Mučedlníka

SRDEČNĚ ZVEME NA TŘETÍ POKRAČOVÁNÍ CYKLU BOHEMIA PIA II. PŘIBLIŽUJÍCÍHO OSUDY A ODKAZ SVATÉHO VÍTA, JEŽ SE BUDE KONAT V KOSTELE SV. MATĚJE NAD ŠÁRKOU (PRAHA6) JIŽ TENTO PÁTEK 4. ZÁŘÍ 2020 OD 17³⁰ V RÁMCI KOMPOVANÉHO PROGRAMU ZAČÍNÁJÍCÍHO MŠÍ PRO DĚTI OD 16³⁰ A NÁVAZNÝM SVATOMATĚJSKÝM TE DEUM.